Gazeta scatiilor

LE CLUB ORNITHO-ROUMAIN
LES TARINS

nr. 15
sept/98

CPN

~2~

Septembrie

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Vânătoare: căprior (femelă; mascul: până la 15.IX), cerb comun, cerb lopătar, câine enot, dihori, hermelină, jderi, mistreț, viezure, bătăuș, becaține, ciori, ciocârlan, cormoran mare, cotofană, elder, ferestrași, gaiță, găinușă de baltă, gâște, graur, guguștiuc, lișiță, nagât, porumbei, prepeliță, rațe, sitari, stăncuță, sturzi, tigănuș, turturică; de la 15.IX. – capră neagră, marmotă, muflon, nevăstuică, nurcă americană, râs, șacal, veveriță, vulpe, ieruncă.
Pescuit: toate speciile de pești din apele de șes; la munte începând cu 15.IX., pescuitul la păstrăv indigen, fântânel și coregon este oprit.

... în Doliu

Început de toamnă... septembrie în doliu... seria masacrelor continuă cu o fervoare demnă de o cauză mai bună. Tot ce pică în bătaia puștii, de la falnicul cerb și agila regină a piscurilor - capra neagră până la fragila furturică și nevinovatul ciocârlan, este ucis fără nici cel mai mic resentiment.

La baltă ori în pădure, singura grijă a vânătorului este să-și umple tolba (citește mașina!) cu vânat. Ba nu! Iscusitul vânător mai are o grijă: să-și termine munițiile! Sadica plăcere a acestui tip sângeros este astfel dublă. Vai, vouă!...

~3~

Septembrie

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

... viu

Surprizele înaripate ale lunii septembrie n-au întîrziat... Bucuria mea a fost de 10 ori mai mare, întru cît m-am aflat invesla compania echipei „Jeunes & Nature" din Belgia, 10 tineri de note 10. Muntele însorit și pădurea fermecată ne-au oferit surprize naturaliste excepționale. Am avut șanse să observăm o „pană avis" a munților noștri, vulturul regal, pajura sau acvila de munte ~Aquila chrysaetos~ a 129-a specie din inventarul avifaunistic al regiunii noastre; pssst! Tăcere! ATENȚIE! - să nu afle vânătorii! Pe creste ori prin pădure am întîlnit și alte neamuri de aripate: uliul (Accipiter nisus), vînturelul roșu (Falco tinnunculus) →

~4~

capîntortura (Jynx torquilla) ciocănitoarea neagră și cea cu trei degete (Picoides tridactylus) alunarii (Nucifraga caryocatactes), pescărelul (Circus pygargus), pitigoi (Parus), bătrînul corbus coraxius cerb și alte pitulici cu ochii cît furnica. La întîlnire au sosit și mai vechi cunoștințe din neamul amfibienilor și batracienilor: salamandra (S. salamandra)

încă o specie de triton (T. montedon), broscuțe și broțăcei. Dintre zecile de fluturi, vedeta campului a fost Nimphalis antiopa, „mult vînat" de fotografii echipei, iar printre flori am făcut cunoștință cu Gentiana verna ~ Gențiana de primăvară și Gențiana de omăt ~ G. nivalis. Și uite-așa au trecut f. f. repede 7 zile de munte alături de amici belgieni.

Jeunes & Nature asbl

~5~

FICHE D'IDENTITÉ

Ses proportions

- **longueur :** de 75 à 88 cm.
- **envergure :** de 2,04 m à 2,20 m.
- **poids :** de 2,8 à 6,7 kg.

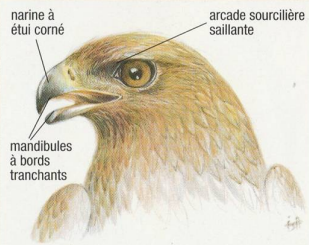
Sa vie

- **longévité :** 25 ans en moyenne.
- **régime :** carnivore.
- **reproduction :** maturité sexuelle : 3 ou 4 ans.

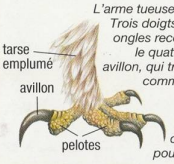
Saison des amours : de la fin de l'hiver au printemps. Incubation des œufs : de 43 à 45 jours; 1 ou 2 petits, dont un seul survit en général, exceptionnellement 3 ou 4.

Sa protection

Longtemps exterminé car on l'accusait injustement de s'attaquer à l'homme et au bétail, il est aujourd'hui totalement protégé dans certains pays, dont la France. Effectifs : 3 000 en Europe (estimation).

Une vision extraordinaire. Avec ses yeux qui fonctionnent comme des jumelles l'aigle voit six fois mieux que l'homme et son champ visuel s'étend sur 300°.

L'arme tueuse de l'aigle : les serres. Trois doigts se terminent par des ongles recourbés et très acérés; le quatrième est équipé d'un avillon, qui transperce les victimes comme une épée. Sous les doigts, des pelotes (protubérances cornées) agissent comme des crampons pour maintenir les proies.

Acvila

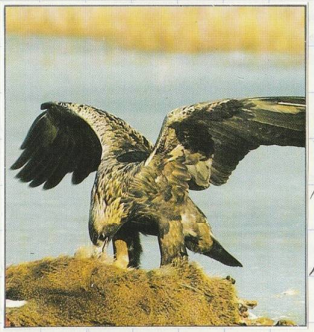
ORDRE : Falconiformes
FAMILLE : Accipitridés
GENRE ET ESPÈCE : Aquila chrysaetos

Acvilele, cu ciocul lor încârligat și cu aripile lor puternice sunt capabile să vâneze din zbor pradă vie de mărimi considerabile, dar mănâncă și ele hoituri. Zborul lor e viguros și maiestuos. Au picioare acoperite cu pene până la degete. Cea mai cunoscută specie, emblemă și simbolul forței și puterii e acvila de munte (*Aquila chrysaetos*). Este și pasărea de vânătoare a multor popoare din interiorul Asiei, ca de exemplu bașkiri și kirghizii. Penajul acvilei e de obicei cafeniu închis cu nuanțe galbene ruginii pe cap și ceafă. Exemplarele bătrâne se deose besc prin mult roșu ruginiu, de aceea erau considerate în trecut drept specie de sine stătătoare, denumită acvilă aurie, separată de acvila propriuzisă. Patria acestei splendide și puternice păsări de pradă e Europa, Asia și America de Nord. Ca pasăre clocitoare, a dispărut din șesurile din nordul Germaniei. Doar perechi izolate mai cuibăresc actualmente în Alpii bavarezi.

Există și în România, fiind pusă sub protecția legilor de ocrotire a naturii. Acvila populează munții înde părtați, izolați, șesuri și stânci marine. Vânează cu plăcere în câmpii și se îndepărtează deseori la distanțe mari de cuibul său instalat de obicei pe promontorii stâncoase sau în crăpăturile unor pereți stâncoși înalți, cu totul inaccesibili. Când cuibărește în câmpie, își instalează cuibul pe copaci înalți (pini, stejari, fagi). Deseori cuibul este folosit mulți ani de-a rândul, ocazional și de alți indivizi - cu schimbul - devenind apoi foarte spațios (cu un diametru de până la 2 metri). Ponta constă din două ouă, rareori trei. Cu toate acestea, majoritatea perechilor cresc numai un singur pui, deoarece la luptele dintre dintre frați, cel mai tânăr e adeseori ucis. La clocit și la creșterea puilor participă ambii părinți. De obicei masculul procură hrană; ea e complet fărâmițată și împărțită de către mamă. În tot cursul vieții perechea monogamă își menține cu consecvență locul odată ales și nu-l părăsește nici iarna dacă hrana e suficientă. Prada acvilei constă din mamifere de talie mijlocie: iepuri, iepuri de vizuină, vulpi și păsări ca potârnichi de tundră, cârstei de baltă, potârnichi, ocazional oi sau viței slabi asupra cărora se aruncă de la înălțime mică. Pășă rile sunt de obicei vânate pe sol. Stig Wesselan, care a petrecut multe luni în "Valea Acvilelor" din nordul îndepărtat al Laponiei a observat că acvilele se țineau foarte aproape de capcanele pe târnichilor de tundră capturate, căutându-le în special pe cele încă calde; cele înghețate le in teresau de abia în al doilea rând. Acvilele întreprind peregrinările lor zilnice după răsăritul soarelui. Ambii soți vânează deobicei împreună și se înfruptă laolaltă din victimă. Ca și ceilalți vulturi, a fost altădată mai numeroasă și în România, dar a fost intens împușcată din cauza că distruge vânatul, atacând iezii de căprioare sau de capre negre, iepurii și păsările mai mari. Astăzi se crede că se mai găsesc până la 25-30 perechi care clocesc în Carpați, în părțile stâncoase înalte. Acvila se mai numește pajură, dar acest nume este rar folosit în prezent.

Văcăreț u Victor

Acvila

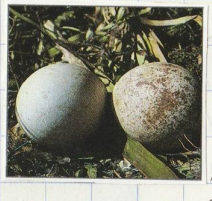
Aguila este numele latinesc al acestei păsări ~ una din cele mai mari și mai iestuoase răpitoare diurne ~ iar chrysaetos vine de la grecescul khrysos care înseamnă metal prețios, aur. În adevăr păsările vârstnice au penele de la gît și ceafă galbene-aurii. Indivizii tineri au penajul brun-negricios cu pete albe la baza remigelor primare (la mijlocul aripii) și coada albă cu o largă bară terminală de coloratie neagră. Ambele sexe au o coloratie identică, dar femela este cevа mai mare decît masculul.

Asemenea păsări, cu o talie de 75-90 cm., cu o envergură de 205-220cm.

și o greutate ptr. ♀ de pînă la 6,7 kg, au nevoie de vaste spații de vînătoare; între 200 și 600 km², dar nu sînt rare performanțele unor călătorii mult mai lungi: o acvilă inelată în Finlanda, a fost găsită la ... 2000 km, în Ungaria.

Pajura este un locuitor al regiunilor înspiți- pitoli- ere, întinse zone împădurite cu abrupturi stîncoase, piscuri și coline pe care îngrămădesc, în perioada cuibăritului, crengi uscate, pădăcini și surcele. Reamenajat în fiecare an această construcție poate atinge dimensiuni impresionante: 3,5 m înălțime și 2 m diametru. Cel mai adesea

însă cuplul posedă mai multe cuiburi pe care le utilizează pe rînd de-a lungul anilor. În această „îngrăditură" femela depune 2 ouă de-un alb mat cu pete roșcate și sure. Incubația durează în jur de 45 de zile iar perioade nidicolă vreo 80 de zile. De obicei 1 singur pui rămîne stăpîn în cuib...

Acvila regală cum îi spun ornitologii francezi se hrănește cu mamifere ce pot atinge talia unui pui de căprioară dar cel mai des vînează iepuri, marmote, pui de vulpe, găinușe și cocoși de munte, păsări mici, șopîrle și șoareci și uneori cadevre. Acuzată pe nedrept

~10~

că atacă omul şi distruge vînatul, acvila a devenit victima unor îndelungate persecuţii. Vînătorii şi braconierii, crescătorii şi colecţionarii de ouă, pesticidele şi cadavrele otrăvite au cauzat mult rău acestei păsări heraldice. Aceste poveşti vînătoreşti despre pagubele aduse de acvilă, sînt doar pretextele puerile şi ipocrite ale unor inşi ce vor să distrugă acvila aşa cum au exterminat zăganul...

Acvila îşi capturează prada fie plecînd de la un post de pîndă, fie atacînd prin surprindere în zbor razant. Prăzile

~11~

care cîntăresc pînă la 5kg pot fi transportate, dar cele mai grele sînt consumate în locul unde au fost găsite... Adulţi sînt sedentari, locuiesc tot anul în zona locului de cuibărit, dar tinerii vagabondează departe...

DIMENSIONS
Longueur : 75 - 88 cm
Envergure : 2 - 2,20 m
Poids : 3 - 6 kg

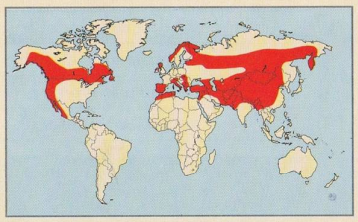
REPRODUCTION
Maturité sexuelle : à 4 ou 5 ans
Saison : de février à juillet
Nombre de pontes : 1
Œufs : 2 blancs maculés de brun
Incubation : 43 - 45 jours
Séjour au nid : 65 - 70 jours

MODE DE VIE
Mœurs : solitaire ou en couple ; survole son territoire grâce aux courants d'air chaud ascendants
Régime : petits mammifères et oiseaux capturés vivants ou consommés comme charognes
Longévité : 15-20 ans

ESPÈCES PROCHES
Le genre Aquila compte 8 à 10 espèces, dont l'aigle impérial, *Aquila heliaca*, l'autre aigle nicheur d'Europe occidentale.

Timpul sau mai bine zis timpurile cînd răpitoarele lor nocturne îi se tîntuiau aripile în cuie de porţile gnajdunilor lor, ptr. a se păzi de focurile iadului, sînt din fericire trecute...

~12~

Aire de répartition de l'aigle royal

RÉPARTITION
Il est présent sporadiquement en Europe, Afrique du Nord, Asie et Amérique du Nord.

PROTECTION
Espèce protégée, l'aigle royal reste menacé par les destructions directes et les perturbations diverses. Par chance, les ravages causés par le DDT ont cessé depuis l'interdiction de ce produit chimique.

După secole de discriminări şi persecuţii omul începe să înţeleagă că răpitoarele, atît cele diurne cît şi cele nocturne, merită aceeaşi protecţie ca şi păsările mici, că ele au locul şi rolul lor marile hărţi vii ale naturii. Atunci cînd o specie este exterminată în Enciclopedia Păsărilor rămîne o pagină albă, ... şi-un nume înnoşit cu sînge şi-o tristeţe fără leac ...

~ Gypaëtus barbatus aureus ~

Toate măsurile de protejare vor fi sortite

~13~

eşecului dacă o lege care să impună protecţie totală a răpitoarelor nu va fi pusă în practică, lege demult timp cerută de protectorii NATURII. Interdicţia vînării (împăierii), distrugerii cuiburilor etc) răpitoarelor, - lege pusă în practică şi nu doar pe hîrtie! - va fi factorul decisiv care va permite realizarea cu succes şi a altor măsuri de protecţie.

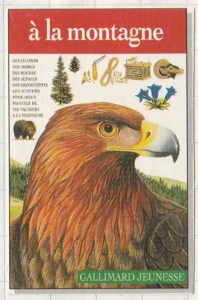
Un cer plin de păsări va fi cea mai frumoasă răsplată pentru copiii noştri.

Bibliografie: Oiseaux des proie Philip Burton/ fiche tech. nr. 17
Jürgen Nicolai: Rapaces diurnes et nocturnes

Eseu MIT-ORNITOLOGIC

Acvila este pasărea care acumulează toate simbolurile și atributele propriii zburătoarelor. Dar numeroase trăsături mitologice sau simbolistice îi sînt specifice. Este mai întîi pasărea solară, capabilă să privească soarele în față fără a-și coborî pleoapele sau a-și arde ochii. Ca și soarele ea cumulează funcțiile luminii și ale focului. Este emblema lui Zeus și adesea însuși zeul c cînd acesta se deghizează în vultur ptr a răpi și duce în Olimp pe frumosul Ganimede). Acvila este cea care

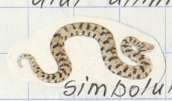

poartă fulgerele lui Jupiter, iar înainte de nașterea zeilor era stăpîna tunetului și al trăsnetului. Ea devine apoi instrumentul care pedepsește răpirea focului. De notat că în mitul prometeic, ficatul este cel atacat de vultur, în timp ce în scripturi atacul este asupra ochiului. În simbolica populară și în gheicile vizelor, vulturul negal va deveni simbolul focului, al incendiului și al devastării... pedepse divine sau pămintești. Dar acvila este și purtă-toare a luminii. Deci mesageră. Ptr. popoarele nordice din Eurasia, care practică șamanismul, pasărea era vehiculul care purta sufletului șamanului...

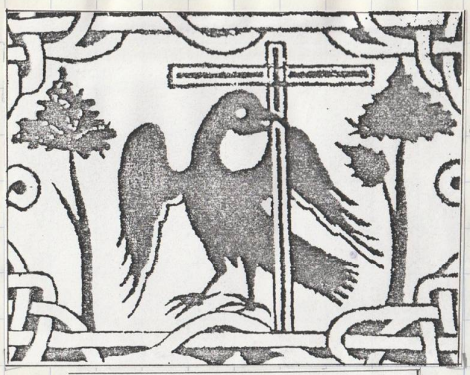
Rege al păsărilor și pasăre a regilor, vulturul - acvilă - ca odraslă a luminii reprezintă persoana și puterea regelui. El reprezintă nu numai pe rege sau împărat, dar și capitale ori imperiul acestuia. De aceea sînt atîția vulturi care-și disputa lumea pe drapele și pe embleme. Dionisie din Halicarnas spune că romanii au împrumutat imaginea vulturului de la etrusci, devenind falnica emblemă a legiunilor; în sec. XIII împăratul romano-german Otto al IV-lea introduce în sigilii vulturul bicefal. În creștinism strigătul vulturului: „Vai, vai celor ce locuiesc pe pămînt"! - după cum ne spune sf. Ioan din Patmos -, mai puțin un blestem cît un eventisment, este socotit drept cuvîntul lui D-zeu, iar vulturul reprezintă Verbul. Creș-

tinii au făcut din vultur și un simbol al Învierii, din cauza pretinsei reînnoiri a penajului... dar chiar și ptr. aceștia vulturul poate rămîne o pasăre de pradă, o repece simbolizînd demonul răpitor, care se năpustește asupra sufletelor slabe și șovăielnice. Raporturile vulturului cu șerpele sînt interesant evocate în diferite mitologii... Într-un bestiar efectiv, reptila este cel mai vechi animal, hărăzit a se metamorfoza în cele din urmă în pasăre, stadiul ultim al vieții animale...

Alchimiștii fac din acvilă simbolul sublimării iar în heraldică este bogat reprezentată (greci, romani, hitiți, egipteni, musulmani, civilizația Bizantului, emblemă imperială la

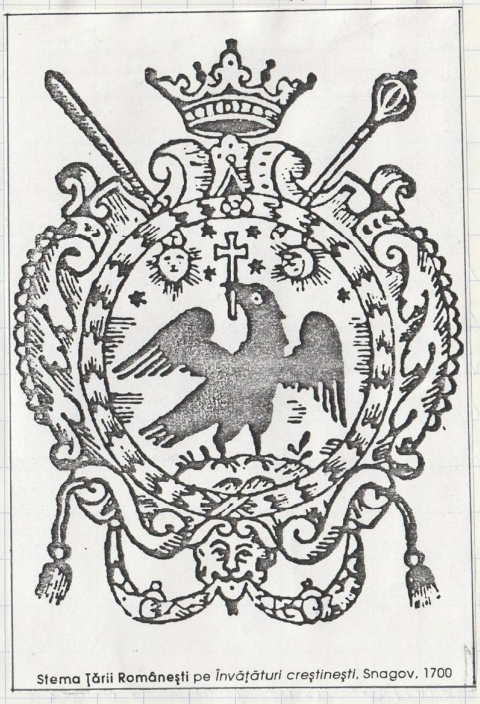
Stema Țării Românești pe *Evangheliarul Tîrgoviște*, 1512

Napoleon
el figurînd
cu titlu
de suport
și pe ble-
jonul...
S. U. A.

Această magnifică pasăre este „omniprezentă și" în iconografia și heraldica românească. Stemă a Țărilor Românești din vechi timpuri, ea revine în timpurile moderne pe drapelul național.

Numeroase sînt credințele populare și superstițiile referitoare la acvilă. Cea mai răspîndită și înrădăcinată este cea a longevității. Se credea odinioară că trăiește 2187 de ani.

Stema Țării Românești pe *Învățături creștinești*, Snagov, 1700

longevitate. Cotti spuneau că odată cu regenerarea ciocului, șterîmat de o stîncă ... Am uitat să subliniem și faptul că vulturul (acvila) este înte-

Însăși Biblia menționează această ↑

- meietor legender.

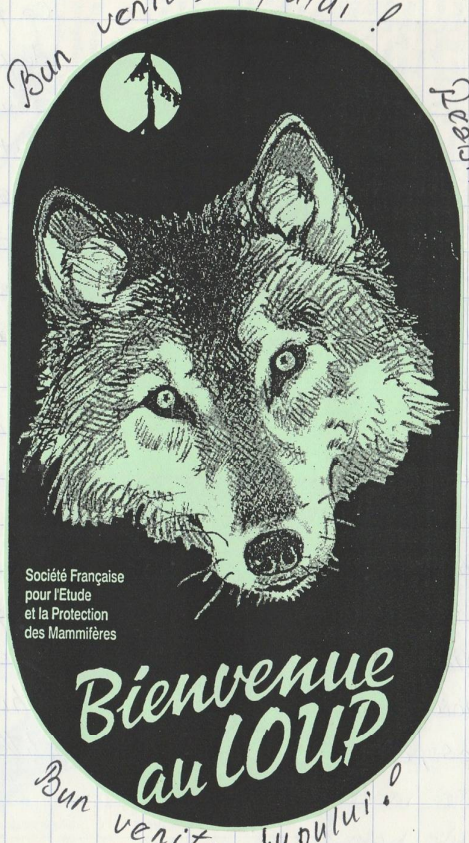

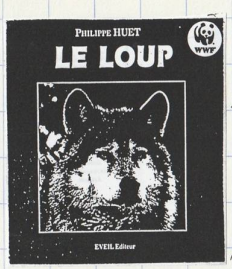
Ca și corbul își are contribuția lui în desemnarea celui mai bun loc ptr. stabilirea capitalei imperiului. Zborul unui vultur este cel ce sugerează lui Romulus și Remus amplasarea viitoarei Rome. Un vultur cu 2 capete, ducînd cu el un mistreț pe colina ce domină viitoarea Moscovă - orașul avea să fie întemeiat de boierul Kucika - va deveni vulturul imperial rus. Și tot un vultur, vulturul american, condorul, indică aztecilor locul unde trebuie, să construiască orașul lor sfînt, Tenochtitlan, adică Mexico...

Ca pasăre de pradă acvila a fost, ce și soimul una din păsările hărăzite divinației. Grecii cunoșteau divinația prin păsări, ornitomanția în care acvila era la loc de cinste. Îi studiau zborul prezicînd după direcția lui victorii sau catastrofe...

Ptr. informații mai complete v. Chezot „De la gloire de l'aigle, emblème symbole militaire et decoration, chez les peuples anciens et modernes, recherches historiques, critiques, héraldiques et littéraires"

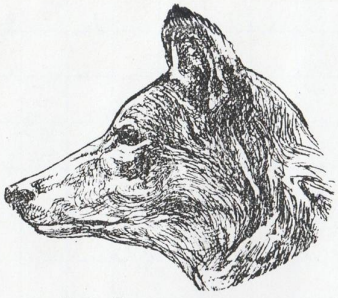

Timp de secole, lupul a fost una din cele mai terifiante „spaimetori" ale legendelor populare (Astăzi doar vînătorii mai cred în poveștile cu... Scufița Roșie!) Totuși, acest animal inteligent nu merită o atît de sinistră reputație...

Din tundră și stepele periarctice pînă în munții pădurilor temperate, lupul frecventează habitate foarte diverse. Răspîndit altădată în toată emisfera nordică, el este într-o regresie accentuată din cauza vînării lui excesive; în plus prăzile sale naturale s-au rarefiat din ce în ce mai mult.

~urmare în pag. 28~

Lupul

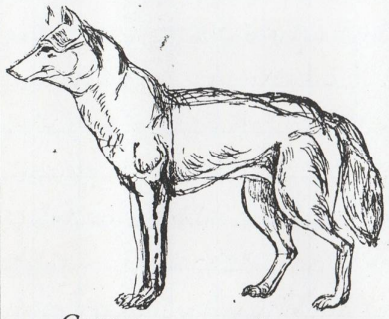
Canis lupus
Cls. Mamifere
Ord. Carnivora
Fam. Canidae
Longevitate: 12–16 ani.
Reproducere: ianuarie–februarie.

Pui (lupani): 4–6, rar 9, orbi 10-14 zile.
Urechile ascuțite stau ridicate. Auzul și mirosul mai dezvoltate ca văzul.

Gestație: 63–65 zile.

Urmă de cîine

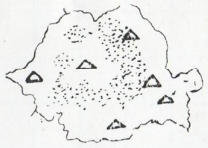

Urmă de lup

Trup suplu piept puternic, musculos, picioare lungi.
Coada stufoasă totdeauna lăsată în jos, pînă sub călcîie.

Greutate: 30–50 kg. rar 70 kg.
Lung. totală: 120–140 cm.
Lung. cozii: 35–48 cm.

Lupul

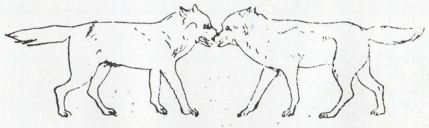

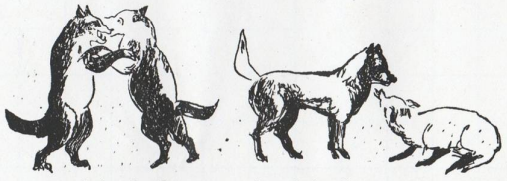
Răspîndit în pădurile masive de munte și deal.
Domeniul vital 40–80 km².
Vînează seara.

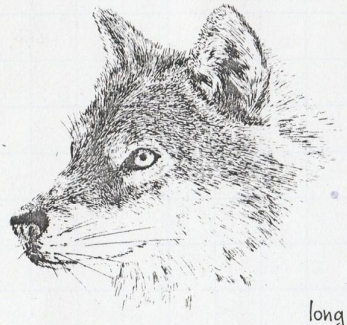
De regulă femela este mai mică decît masculul.

Comportamentul social

Trăiește în familii sau în haite.
Formează perechi stabile; dacă femela moare masculul îngrijește puii.
În cadrul grupului există o ierarhie *în funcție de vîrstă, indivizi și sex. Supremația se dobîndește prin luptă sau supunere.*

Poziție de avertizare.

Poziție de luptă. *Poziție de supunere.*

le loup

Canis lupus

classe : mammifères
ordre : carnivores
famille : canidés

long. tête-corps : 1,10 m à 1,40 m
queue : 30 à 40 cm
poids : 25 à 50 kg

empreinte de la patte antérieure

2cm

comparable à celle du chien

le loup est le plus grand canidé d'Europe

pelage gris-brun ou jaunâtre foncé souvent marbré de noirâtre

le loup

Le loup fréquente des milieux très divers, en plaine ou en montagne : toundra, forêts plus ou moins claires, steppes ou semi-déserts ...

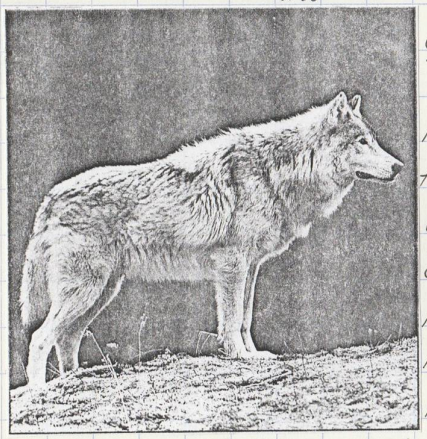
Au siècle dernier, l'espèce était répandue dans tout l'hémisphère nord. Elle a aujourd'hui complètement disparu de différents pays d'Europe occidentale et centrale, sauf Espagne, Portugal et Italie. En France, le loup s'est maintenu dans les Pyrénées occidentales jusque vers les années 40.

Le loup est actif de jour ou de nuit suivant l'époque et le lieu. Il vit généralement en groupes familiaux hiérarchisés, les jeunes restant avec leurs parents pendant leur première année

Durant l'hiver, plusieurs individus peuvent se rassembler pour former une meute. C'est la période du rut : les loups hurlent souvent, d'une manière caractéristique

Les loups coopèrent dans la chasse aux grandes proies (cerfs, élans, rennes...) mais consomment aussi des proies plus petites (rongeurs, lièvres, oiseaux...) ou des charognes. La meute se disperse au printemps quand les femelles gestantes vont mettre bas. Un territoire est alors défendu par le couple.

3 à 6 louveteaux naissent en mars-avril dans une grotte, une anfractuosité rocheuse ou un ancien terrier aménagé. Le mâle participe à l'élevage des jeunes

Comportament

Lupul trăiește în haită, această coeziune socială îi permite să vâneze, să comunice și să-și păzească teritoriul cu mai multă eficacitate. Haita este un grup social de aproximativ 10 indivizi. Ea se compune dintr-un mascul și o femelă împreună cu lupanii și puii mai tineri din anii precedenți. În sînul acestei unități sociale, ierarhia este determinată de atitudini de dominare-supunere ori alte comportamente ...

Teritoriul unei haite are dimensiuni variabile după resursele alimentare pe care le oferă, dar el acoperă în general mai multe sute de km². Lupul își delimitează teritoriul prin (cu) depozite odorante, pe care îl apără cu ardoare împotriva haitelor rivale ...

Reproducere

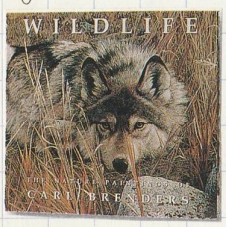

Lupul atinge maturitatea sexuală în jurul vîrstei de 2 ani, căutîndu-și o parteneră cu care formează în general un cuplu stabil. Sezonul de împerechere debutează

la sfîrșitul iernii, cînd au loc comportamente agresive în sînul haitei

Doar masculii și femelele dominanți sînt activi sexual. Tinerii lupi care nu se reproduc își ajută părinții la hrănirea puilor.

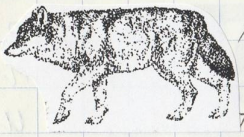
... După o gestație de 9 săptămîni, femela naște 4-7 pui orbi și neajutorați pe care îi hrănește cu lapte timp de 6-8 săptămîni. Dacă în timpul acestei perioade mama se îndepărtează de vizuină, tatăl sau un alt membru al haitei va sta de... gardă. Încet, încet puii de lup învață să mănînce carnea adusă de adulți, care la început este înghițită și apoi recurgitată la vizuină

LUPUL

Puține animale au fost persecutate cu atît de multă înverșunare ca și lupul. Și dacă lupul a scăpat unei totale exterminări, se datorează inteligenței lui și extraordinarei sale facultăți de edaptare... Viitorul lupului rămîne precar... cu atît de multe pușți, capcane, otrăvuri ca și împuținarea prăzilor naturale, amurgul lupului - pe care indienii nord-americani îl considerau partenerul de vînătoare ~ este aproape!

Alimentație și vînătoare

Lupul este un vînător de performanță. Un singur lup este capabil să vînă de hac unui ren iar în haită nu ezită să atace animale de talie mare cum ar fi elanul. Cu toate simțurile la pînză în nepenarea prăzii, lupul o poate urmări o zi întreagă. Putin rapid (45 km/h), el poate în schimb parcurge distanțe uriașe, avînd o foarte mare rezistență. Orice animal doborît este devorat pe loc respectînd ierarhia haitei. Fiecare lup poate mînca mari cantități de carne (pînă la o cincime din greutatea proprie). Toți membrii haitei participă la vînătoare cu excepția puilor care-și așteaptă hrana în vizuină.

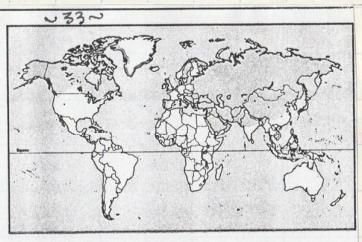
DIMENSIONS
Longueur : jusqu'à 1,50 m ; mâle légèrement plus grand
Queue : 30 - 55 cm
Poids : 15 - 80 kg

REPRODUCTION
Maturité sexuelle : vers 2 - 3 ans
Accouplements : février - avril ; plus précoces en climat tempéré
Gestation : 61 - 63 jours
Portée : 4 à 7 jeunes

MODE DE VIE
Mœurs : sociable ; vit en meute pouvant aller jusqu'à 20 individus.
Régime : élans, rennes et autres cervidés, moutons sauvages, charognes, baies, bétail
Cris : hurlements diversement modulés
Longévité : environ 10 ans

ESPÈCES PROCHES
Nombreuses sous-espèces, dont le loup de l'Arctique.

~33~

Aire de répartition du loup gris

RÉPARTITION
Principalement au Canada et dans le nord et l'est de l'Eurasie, ainsi que dans quelques régions du Proche et Moyen-Orient et de l'Europe occidentale.

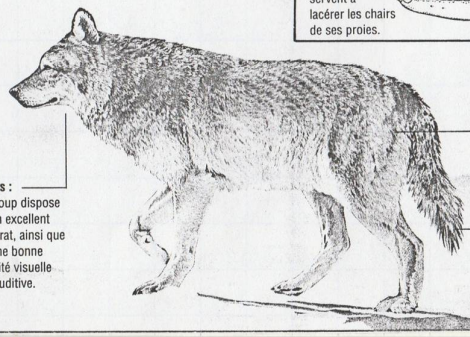
PROTECTION
Autrefois répandu dans presque tout l'hémisphère nord, le loup gris est aujourd'hui en régression malgré les mesures de protection dont il fait l'objet dans la plupart des pays.

SIGNES PARTICULIERS DU LOUP GRIS

Chasse : Bâti en force, le loup est un animal particulièrement endurant, capable de parcourir 60 km en une journée. Il a un crâne très développé et la morsure de ses puissantes mâchoires peut exercer une pression de 15 kg/cm².

Dents : Ses fortes canines assurent des prises solides ; les incisives lui servent à lacérer les chairs de ses proies.

Sens : Le loup dispose d'un excellent odorat, ainsi que d'une bonne acuité visuelle et auditive.

Pelage : Épais, allant de nuances blanches à des nuances noires.

Queue : Touffue ; portée haute pendant la course.

Mitologia lupului

Ca și multe alte animale, acest carnasier este un simbol ambivalent. Vede noaptea și prin urmare reprezintă lumina. Considerat drept câine sălbatic ~ deși a apărut înaintea acestuia chiar și-n bestiare ~ dă dinceale așezărilor umane ca un spirit nedutabil, din partea căruia te poți aștepta la mari nenorocini, dar de la care poți nădăjdui și intervenții benefice. Asociindu-l lui Marte, grecii îl socoteau drept distrugător. Dar făcînd din el și un atribut al lui Apolo, îi acordau un rol solar. Precum lumina se naște din

umbră și lupul iese din păduri. Apollo era fiu al tenebrelor. Pădurea sacră în mijlocul căreia se afle templul său aternian se numea „lukeion" adică „tărîm al lupului". Aici își transmitea Aristotel învățăturile și de aici și cuvîntul liceu care desemnează o instituție școlară frecventată de „lupi tineri".

Dacă leul figurează prezentul și cîinele viitorul, lupul înseamnă trecutul. Carnasier devorator, lupul mușcă și mănîncă timpul care trece, nelăsînd din el decît oase, amintiri...

Ca inițiator lupul apare în rol de genitor și întemeietor. Aristotel relatează că lupoaica Leto a adus pe lume pe gemenii Apollo și Artemis. Romanii se socoteau fii ai Lupoaicei. Romulus și Remus care sînt fii ai lui Marte și

cărui atribut este lupul, sînt gemenii fondatori. Povestea lor este cea mai faimoasă dintre cele care au drept personaje copii-lupi, copii crescuți de animale sălbatice, gen Mowgli și înzestrați cu puteri deosebite.

... Ca atribut al zeului Marte, lupul rămîne însă înainte de toate un carnasier sălbatic, un monstru androfag, devorator și furnizor al Infernului; ... Hades regele infernului poartă o cască din piele de lup care-l făcea invizibil.

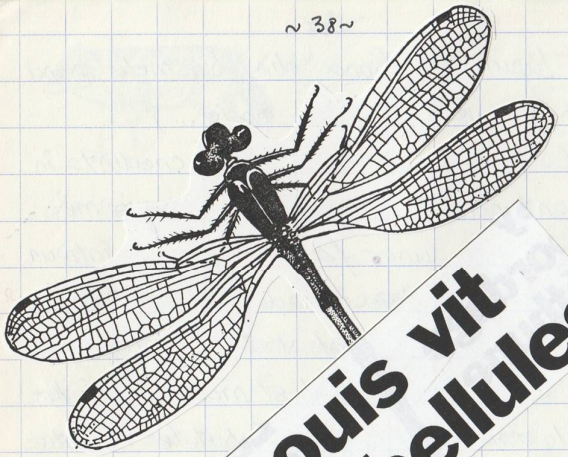
... Groaza de lup este universală, asociată cu adîncul cavernelor și cu deșisul codrilor (vezi mitologiile celtică, germanică și scandinavică)... Este și bau-bau cu care sînt amenințați copiii. Este înspăimîntătoarea Franț

și Lupul cel fioros din basmele popu lare,... (vezi Scufița roșie...)

Să nu uităm aici nici credința în licantropie ca este definită ca metamorfoza unei ființe umane într-un lup. Lupul joacă adesea rolul de pădar, de păzitor al vadului sal al punții ca în jocurile-test moderne cu lupul, capra, varza. În fabulele inițiatice el se găsește de cealaltă parte a rîului pe malul căruia se află mielul. Este stăpînul unui tinut care nu-i al omului. Un întreg

război milenar opune pe cioban lupului, folclorul fiind aici considerabil de bogat.

Jean-Louis vit pour les libellules

La Guyancourt, Jean-Louis Dommanget, entomologist celebru, își consacră viața uneia din cele mai frumoase insecte: LIBELULA. Aceastā pasiune ptr. insectele ecvatice a început la 14 ani, cînd a început să studieze coleopterele. În anii '70 publică primul său ghid - despre libelule binențeles - care recenzează și localizează toate speciile din țară. În 1991 acest îndrăgostit al insectelor cu aripi străvezii, înființează Societatea Franceză de Odonatologie...

„Libelula nu este numai o preafrumoasă insectă ci și o... dovadă a calității mediului, cînd multe specii diferite

A U premier étage de son pavillon à Bois-d'Arcy, dans deux petites pièces aménagées sous les toits, Jean-Louis Dommanget, 48 ans, a installé le repaire des odonates - ces insectes à mâchoire dentée qu'on appelle aussi libellules. Rangées le long d'un mur du laboratoire, par ordre des noms latins, une centaine de boîtes vitrées contiennent les échantillons naturalisés de toutes les espèces connues en France.

Entomologiste à l'Inra, Jean-Louis Dommanget - qui accueillera le public, demain, au domaine de la Minière, à Guyancourt *(voir notre encadré programme)* - se passionne pour les insectes aquatiques depuis l'âge de 14 ans. « J'ai commencé par les coléoptères avant d'en venir aux libellules. » Dans les années soixante-dix, il publie son premier guide qui recense et localise toutes les espèces du pays. Depuis, il consacre sa vie à ces insectes aux couleurs chatoyantes qu'il photographie sur le bord des marais ou capture avec un filet à papillons, pour les observer à la loupe binoculaire.

En 1991, il fonde la Société française d'odonatologie - 450 personnes dans toute la France observent et comptent les libellules autour des points d'eau. Quand il y a un doute, on envoie l'échantillon à Jean-Louis Dommanget, expert *ès libellules*, auprès du Muséum d'histoire naturelle et du ministère de l'Environnement, pour identification. « Je vais examiner un spécimen qu'on vient de trouver en Picardie, s'enthousiasme-t-il ; il s'agirait d'une espèce qu'on n'a pas vue en France depuis plus d'un siècle! »

Les odonates ont même, depuis peu, leur service Internet *(http://perso.Wanadoo.Fr/sfo.Jean-louis-dommanget/)*. C'est que la libellule n'est pas seulement un bel insecte, elle est aussi un témoin de la qualité de l'environnement qui intéresse les scientifiques *(voir ci-contre)*. « Quand beaucoup d'espèces différentes vivent autour d'un marais, cela veut dire que le milieu est riche et bien conservé, assure l'entomologiste. C'est ce qu'on constate, d'ailleurs, en forêt de Rambouillet. »

Tout à son amour pour les libellules, dont, dit-il, il reste tant de mystères à découvrir, Jean-Louis Dommanget prône l'installation d'une mare dans chaque jardin. En attendant, il garde un œil sur le baromètre - quand il pleut, ou qu'il fait trop froid, la libellule ne vole pas.

Blandine SEIGLE

▶ *« Guide des libellules d'Europe et d'Afrique du Nord », Jacques d'Aguilar et Jean-Louis Dommanget, les Guides du naturaliste, Delachaux et Niestlé, 463 pages, 239 F.*
Société française d'odonatologie, 7, rue Lamartine, 78390 Bois-d'Arcy, tél. 01.34.60.11.22.

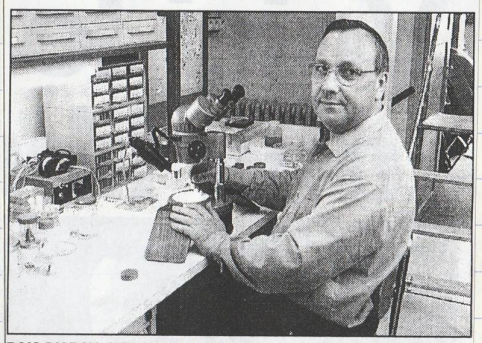
Le mystère des migrations

Les libellules se déplacent, seules ou par nuées, d'étangs en rivières, traversant parfois des mers ou des continents — certaines franchissent l'Himalaya — à la faveur de vents favorables.

Des migrations qui pourraient être un indicateur du réchauffement du climat — car ces insectes aiment la chaleur. Ainsi, la colorée *Trithémis annulata*, qui vient d'Afrique et arrive, maintenant, dans les Pyrénées, ou encore la *Crocothémis écarlate*, « une espèce inconnue en Ile-de-France, il y a trente ans, qu'on trouve aujourd'hui absolument partout ».

Quant à la *Globe-trotters*, présente sur presque toutes les terres du globe, des îles les plus éloignées jusqu'au Québec, on attend toujours son arrivée en Europe !

A Guyancourt, Jean-Louis Dommanget, entomologiste, consacre sa vie à l'un des plus beaux insectes des marais, la libellule.

BOIS-D'ARCY, MERCREDI 3 JUIN. *Jean-Louis Dommanget dans son laboratoire. « Certaines libellules mesuraient presque un mètre d'envergure, il y a 25 millions d'années. » Les 90 espèces recensées en France ont des tailles beaucoup plus raisonnables.* (Photo L.P.)

trăiesc în jurul unei mlaștini aceasta înseamnă ca aici mediul este bine conservat (nepoluat). Și aici în lumea libelulelor rămîn de descoperit multe mistere, din care cel al migrației nu este singurul... Poate într-o zi un îndrăgostit de libelule de la noi... cine știe ?!!

La libellule

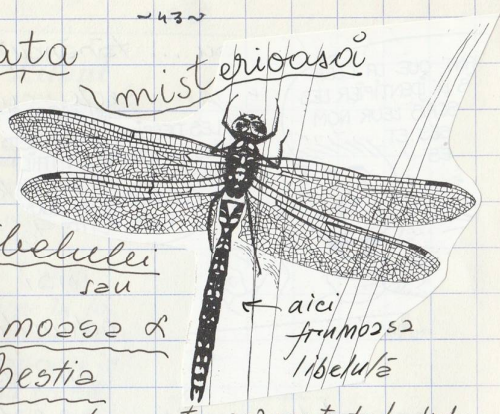
Mélanie Bertrand

L'aigle chez les insectes

La libellule mâle est un propriétaire grincheux qui déteste qu'on pénètre sur son territoire. Le mâle défend son territoire. Il y a 350 millions d'années, leurs ancêtres, de gigantesques libellules de 75 centimètres d'envergure, vrombissaient déjà au-dessus des marécages. Des sacs, remplies d'air, disséminés dans tout le corps, rendent l'ensemble plus léger. Grâce à ses pattes armées d'épines, elle "cueille" sa proie en plein vol. Ses plats favoris sont : les éphémères(surnommés "mouches de mai") mouches et moustiques. La libellule a une très bonne vue. Deux énormes globes qui couvrent presque toute sa tête comme un casque. Chaque oeil peut compter jusqu'à 30 000 facettes en forme d'hexagone. Le mâle, pour la féconder, commence par saisir la nouvelle venue par le cou grâce à une pince qu'il possède au bout du corps. Ils volent tous deux "en tamdem". Quand les oeufs éclosent, il en sort des petites larves aquatiques.

La larve grimpe le long d'un roseau elle s'immobilise à bonne hauteur. Son thorax se gonfle et se déchire, par la fente sort, avec mille contorsions, la libellule adulte. En se gonflant d'air, elle prend peu à peu sa forme définitive.

Viața misterioasă a libelulei sau Frumoasa & bestia

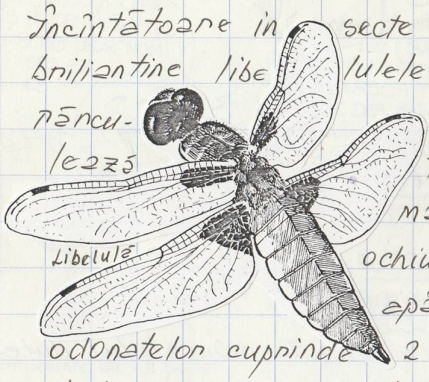

Cine n-a observat neîncetatul du-te-vino al libelulelor de la marginea unui lac sau mlaștini ori malul unui pârâiaș. Multe dintre ele ne trec pe sub nas ca niște elicoptere sînt văzii în urmărirea unei musculiță ori fugărind un confrate.

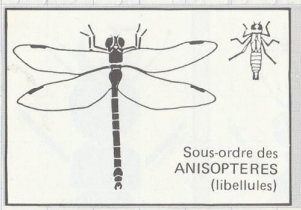
Dar ... să ne înțelegem! Urmează aici o mică lecție de odonatologie. (Amintiți-vă micul curs de entomologie din nr. 13 al gazetei).

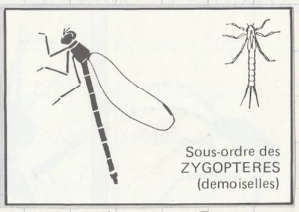
Libelulă sau ... tărâncuță?

Încîntătoare insecte cu culori briliantine libelulele ca și tărâncuțele survolează toată vara mai toate ochiurile de apă. Familia odonatelor cuprinde 2 subordine: ANISOPTERA: (aniso = inegal; ptera = aripă) în traducere deci insecte cu aripi inegale adică libelule; și ZYGOPTERA de la zygo = împreunat, unit și ptera = aripă, însemnînd deci cu aripile alăturate și egale ca în cazul tărâncuței de-aici de față. Să recapitulăm! Libelulele au aripile posterioare mai largi decît

cele anterioare, mai ales la bază; tărâncuțele au dimpotrivă 4 aripi identice. Aceasta a fost la capitolul aripi. Mărimea (2) Tărâncuțele sînt în general mai mici și mai subțirele decît libelulele; unele mîsoară mai puțin de 3 cm. lungime.

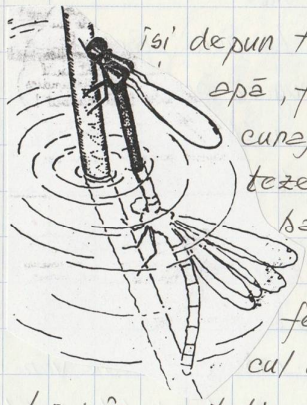
Ochii Globurile oculare mai mici de obicei la tărâncuță sînt net separați unul de altul (asemeni unei baltere minuscule cu 2 bile la capete) pe cînd la libelulă, globurile oculare sînt enorme și în general se ating. Un singur ochi, se spune, poate

numără până la 30 de mii de fațete hexagonale. Alt mijloc de identificare este poziția în repaus (cap. IV)

Atunci când se odihnește, țânțăncuța (sau păunița cum mai este denumită o altă membră a familiei) ține aripile pe spate (asemeni unei cărți închise) pe când libelula le ține larg deschise (ca o carte cu foile larg desfăcute)...

Și dar povestea cu Ileana Cosânzeana continuă... Fiecare știe că lumea libelulelor din oricare ceam ar fi nu este prea departe de apă. Și nu din întâmplare... aceste insecte sînt foarte legate de zonele umede ptr. că larvele lor sînt acvatice! Adulții

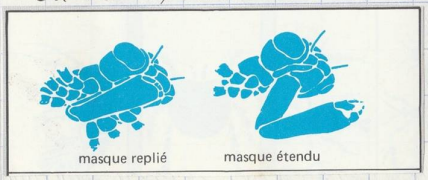
își depun todeauna ouăle în apă, fapt ce nu-i prea în cunejează să se îndepărteze de ochiul lor de... baltă.

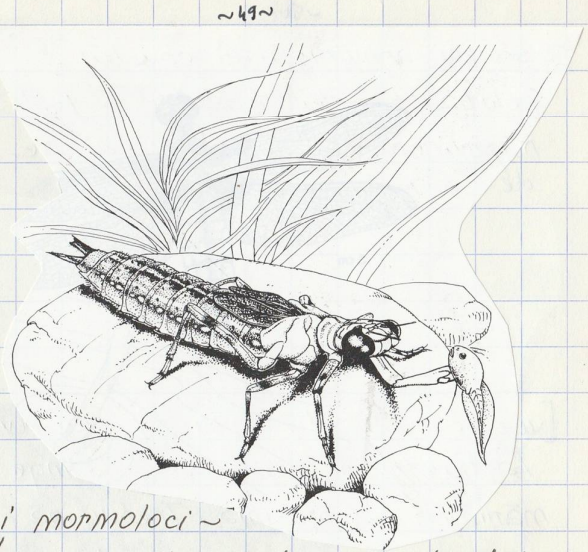
În funcție de specie femela își alege locul de depunere a ouălor: în vegetația ce mărginește mlaștina sau pârâiașul sau chiar în apă. După o perioadă... de la câteva zile la... 2 luni, larvele eclozează. Dar lucru ciudat niciuna nu seamănă cu părinții... mai degrabă te-ai gîndi la monștri înspăimîntători din filmele S.F., la mutanți ori alte povești de groază. Doar un ochi... aventizat poate totuși descoperi unele caractere proprii adultului.

Larvele posedă deja mugurii aripilor iar ochii au forma și structura lor definitivă.

Redutabile prădătoare larvele posedă o armă de-o rară eficacitate: masca! Este vorba de-un fel de brat pliabil, vizibil sub cap, prevăzut cu două cârlige, pe care larva o poate lansa brusc ptr. a înșfăca prada care a avut nefericita idee să treacă prin fața ei. Larvele se îndoapă astfel cu tot felul de viermișoni, larve mai mici, cele mai mari atacînd chiar

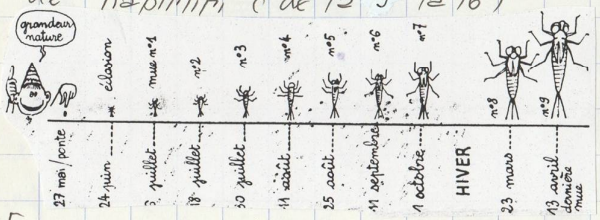

și mormoloci~

așa cum dovedește această fotografie din Dosarele x-ale Naturii. Voracitatea acestor „monștrii" are o consecință destul de banală: ele cresc, cresc, cresc! Dar... iarăși o întrebare. Cum să-ți mărească talia deci să crești, când o carapace rigidă îți înveleșe corpul

asemeni armurii unui cavaler.?!
Soluția acestei probleme a fost... năpîrlirea ! După o succesiune de năpîrliri (de la 9 la 16)

[vezi calendarul năpîrlinilor din rev. La Hulotte nr. 13] larva atinge mărimea sa maximă. Trebuie să socotim cam un an ptr. schimbarea hăinuțelor la terănculițe (zygoptere) și de la 2 la 4 ani pentru libelulele propriu-zise (anisoptere). Durata perioadei larvare depinde de abundența și calitatea hranei.

Și într-o zi ... talia definitivă fiind atinsă, larva continuă să se ghiftuiască cu tot felul de „specialități entomologice" și să înmagazineze energie. Viitoarea libelulă se pregătește de asemenea ptr. viața aeriană efectuînd mici escapade în lumea de deasupra apei (scoțîndu-și doar nasul evident) ptr. a se obișnui să respire ... Și într-o zi, cum spuneam însorită dacă se poate, se produce

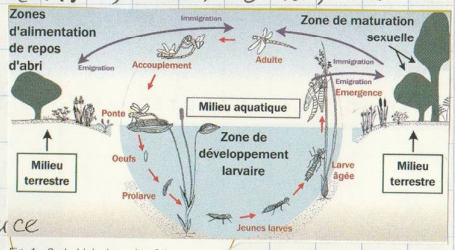
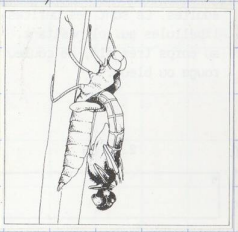

Fig. 1 - Cycle biologique des Odonates

evenimentul atît de mult așteptat. Larva iese din apă și urcă pe lujerul de trestie. S-ar părea că

cerul albastru de la care ar vrea să împrumute culorile o atrage ca un magnet. Aici pe această frunză de stuf se petrece o minune... din monstru va ieși un giuvaier cu... aripi. Iată cum descrie d-l I. Simionescu această prefacere în cartea sa „Fauna Românie" :

" Pieptul i se umflă și plesnește la spate.

În zbuciumări dureroase apare întîi pieptul insectei adulte, înghebozat; apoi iese capul ... Jumătate de trup se dă înainte, se îndoaie îndărăt. Vezi cum se zvîrcolește să tragă afară și restul trupului din încătușarea rigidă. În cele din urmă se liberează ; învelișul larvei rămîne uscat, întepenit pe pai. Deasupra lui, prinsă de pai, cu picioarele încă moi, stă insecta proaspăt în viață, străbătută de fiori în tot trupul, ametită parcă de aerul ce-l respiră. Aripile, la început cărnoase frunze din muguri, cresc văzînd cu ochii, se desfășoară tremurînd mărunt.

Nici un sfert de ceas nu trece și aripile stau întinse, la început de un alb-murdar pe urmă transparente și fragede. Insecta nounăscută, cu înfățișarea ei defecioară, strălucește în curățenia hainei de mireasă. E slobodă. E veselă că a scăpat la lumină și căldura soarelui ... "

Insecta adultă, al cărui rol este înainte de toate să se reproducă, nu este imediat apt să asigure această „obligaţie" înscrisă în codul genetic; ea trebuie să suferе o perioadă de maturizare. În timpul acestei perioade culorile libelulelor devin din ce în ce mai vii. Aceste insecte, cum spuneam se ţin în special în apropierea cursurilor de apă şi zonelor umede; adesea însă le putem întîlni cine ştie unde, chiar în centrul oraşului ?! Aceşti redutabili vînători de insecte şi campioni aviatici de mare clasă ştiu printr-o tehnică desăvîrşită să-şi capturеze prada din zbor.

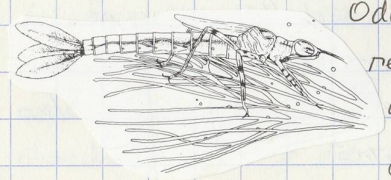
Masculii ieu în proprietate un teren de vînătoare pe care îl apără cu dinţii de alţi vînători din aceeaşi specie, sau din alte specii concurente. Tot aici femelele care traversează domeniul sînt interceptate şi după un scurt preludiu femela este luată de după gît, urmînd ca împerecherea să aibă loc pe sol sau în aer. Însoţită sau nu de bărbătuş, femela caută un loc potrivit ptr. a-şi depune ouăle (în tulpina unei plante, sub o frunză de nenufar, pe o frunzită de lintiţă, ori direct în apă) şi ciclul de la ou la insecta adultă reîncepe.

Ei, dragi copii, părinţi şi bunici, vă plăcut povestea noastră ??

Un fel de EPILOG al „poveştii" noastre despre libelulă, [ciclu care a început acu' nu ştiu' cîte mii de milioane de ani, în pădurile calde şi umede din carbonifer cînd strămoşii libelulei actuale aveau o envergură de 70 cm.! (Meganeura monyi)] în care se cuvine să mulţumim tutor prietenilor naturalişti care ne-au ajutat să închegăm această poveste naturalistă adevărată. Mai întîi d-lui Jean-Louis Dommanget, preşedintele Societăţii Franceze de Odonatologie care ne-a trimis un super-ghid cu o

dedicaţie specială ptr. clubul nostru. Aceleaşi mulţumiri inimoase clubului C.P.N Pic noir şi cre dincioasei prietene Agnès Piette ptr. un mai vechi articol din revista şcolii Louis Aragon din Fourmies scris de d-soara Melanie. Nu o să uităm nicidecum formidabilul nr. 13 al revistei → care ne-a oferit lucruri

surprinză toare despre această

frumusete ivită din unde asemeni zeitei Venus. Continuăm cu multumiri trimise revistei „Le Nierson" din Belgia. De altfel 10 tineri din această echipă au petrecut un sejur de-o săptămînă în munții noștri. Sperăm să-i revedem la ei acasă. Multumiri prietenești revistei „La gazette des teniers" care nu uită că are prieteni c.p.n și în România, la Anieș și nu tot îndeamnă să protejăm orice ochi de apă vie. Pe scurt, merci a tous!

Veniți la... baltă! ne îndeamnă prietenii noștri din

~ urmare la pag. 60 ~

CREER UNE MARE NATURELLE

POURQUOI?

- Raréfaction des points d'eau et zones humides d'où diminution de la faune et de la flore liées à ces milieux.
- Attirance de l'eau, source de toute vie.
- Beauté et calme d'un jardin aquatique.
- Retour vers des valeurs plus naturelles.

COMMENT?

-Etablir un projet c-à-d:

. choisir un endroit bien mais pas trop ensoleillé (4 à 5 H/jour),
. choix du matériau, bassin préfabriqué bâche caoutchoutée ou PVC, polyester, argile...
. choix des dimensions, plus le volume sera important plus la t° et l'équilibre biologique seront stables,
. prévoir une partie profonde, min. 80 cm (gel),
. prévoir une alimentation en eau (source, pluie, eau alimentaire...)
. prévoir une évacuation (trop-plein, vidange).

- Exécuter les fouilles, évacuation ou étalement des terres.(digue, nivellement...).
- Etablir des paliers (niveaux des plantations).
- Créer une zone peu profonde (marais).
- Enlever les objets dangereux pour la bâche (pierres, racines...).
- Placer un fin treillis contre les rongeurs.
- Etendre une couche de sable au contact de la bâche et relever les dimensions de l'excavation.
- Etablir les dimensions de la bâche (longueur et largeur de l'excavation + 2 fois la profondeur + 2 fois 30 cm de retour sur les bords).
- Etendre la bâche et maintenir les bords.
- Exécuter le remplissage en guidant la mise en place de la bâche.
- Après remplissage complet, recouper les bords en gardant une sécurité de 30 cm .

Après le remplissage, il faut attendre quelques jours pour que l'eau prenne la t° ambiante et, si on a employé de l'eau alimentaire, pour que le chlore puisse s'évaporer.

On peut accélérer la mise en place de la vie biologique dans la mare en y introduisant 2 à 3 seaux de vase prélevée dans un étang existant (arrivée directe des bactéries, larves et animalcules utiles).

Maintenant tout est prêt pour les plantations, celles-ci peuvent se faire dans une couche de terre déposée sur le fond, mais le plus souvent elles se feront dans des récipients spéciaux (ajourés), cela limite la végétation et facilite l'entretien.

Les plantes seront rustiques et si possible indigènes.

Il faudra placer dans la mare des plantes immergées dites "oxygénantes", ce sont elles qui vont permettre la "respiration" de l'eau.

La mare naturelle peut être habitée par des batraciens (grenouilles, crapauds, tritons, salamandres) et des insectes (gerris, demoiselles, libellules) mais tout ce petit monde cohabite difficilement avec des poissons le plus souvent exotiques, il faudra au départ faire un choix.

Après ces conseils, un seul mot d'ordre est de mise, à vos pelles et "bonne mare"!

"La grenouille nandrinoise".

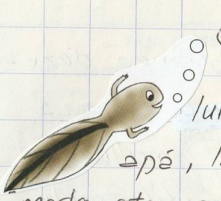
1000 mares pour l'An 2000

ELLES disparaissent de plus en plus, les jolies petites mares champêtres, — véritables paradis pour les Libellules, les Tritons (et même pour les Cistudes dans certaines régions). Le monde moderne les a rendues non rentables ; alors, hop, on les rebouche. Quel gâchis ! Afin d'expliquer la richesse des mares, et de freiner leur disparition, les clubs CPN lancent l'opération : « *1000 mares pour l'An 2000* ». But : recenser les dernières mares dans sa région ; intervenir pour éviter les comblements ; ou bien créer une nouvelle mare, près de chez soi ou dans son école, pour héberger les Dytiques expulsés de leur piscine. Ecrivez à : ***La Maison des CPN,*** *rue de l'Eglise, 08240 Boult-aux-bois,* qui vous enverra le dépliant de participation à la campagne *(tél. : 03.24.30.21.90)*

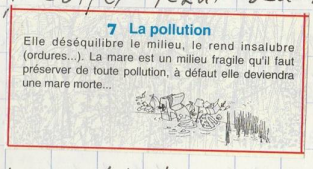

dessin : Nadine Pestel

Nandnin, clubul C.J.N.N, Belgia care ne învață cum să amenajăm o... **mlaștină**. De altfel clubunile C.P.N din Franța au și lansat o acțiune de recenzare, descoperire, cunoaștere, întreținere, restaurare și... amenajare a mlaștinilor, o acțiune naturalistă de anvergură națională.

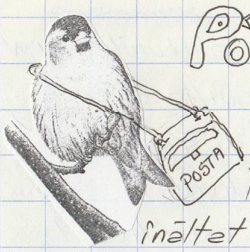
E... adevărat că la noi, asemenea bălți, lunci inundabile, ochiuri de apă, lacuri, mlaștini, zone umede etc, există dar... lipsesc cu desăvîrșire fiind transformate de către concetățenii noștri în gropi de gunoi, rampe de descărcare a rumegușului, depozite de ambalaje, bazine de deversare a apelor poluate, a uleiurilor detergenților, produselor toxice etc. Și astfel jeful sau malul apei devine un fel de groapă de gunoi comună. Orice obiect nefolositor, orice murdării sînt aruncate în apă cu o indiferență și o inconștiență care te înspăimîntă !

Poluarea dezechilibrează mediul, îl face insalubru și nelocuibil. Zonele umede sînt medii fragile care trebuie protejate de orice fel de poluare dacă nu vrem ca mările noastre lacuri să devină niște mări moarte. Dacă bombele poluării nu vor fi dezamorsate, dacă inima noastră va rămîne amorțită, dacă mintea noastră nu se va elibera din letargia indiferenței și-a agresivei ignoranțe, acolo unde ieri a fost raiul broscuțelor, libelulelor, tritonilor și pescărelelor, mîine vor fi gropi c-un fel de... smoală urît mirositoare. GÎNDIȚI-VĂ la asta.

POȘTA SCATIILOR

Pe măsuța noastră s-a înălțat un teanc de scrisori și materiale de... pretutindeni.

Din partea SIO adică a Societății Franceze de Odonatologie și-a generosului ei președinte d-l J. L. Dommanget, am primit materiale despre libelule. Vom încerca, deși e poate cam tîrziu să alcătuim un inventar al odonatelor din regiunea noastră. Din partea F.D-urilor din Franța am primit nr. 84 al „Gazetei din vizuini" Le mulțumim trimițîndu-le și noi revista noastră.

Încă din vacanță am primit salu-

țări și vești de la cluburile C.P.N din România: Torquilla și Ghiocelul (ediție Sebeș și Timișoara) 14 septembrie va deveni o dată... istorică!? Consiliul executiv al S.O.R și-a dat acordul pt înființarea filialei S.O.R. - clubul ornitologic SCATII, și ne-a făcut cadou 2 cărți. Tot ce dorim este ca între pescărușul albastru și scatii să se construiască podul unor ani de fructuoase colaborări.

Urăm de-aici succese tuturor membrilor S.O.R, tuturor naturaliștilor aplecați spre inima NATURII.

la hulotte
08240 Boult-aux-bois

se prezintă!? și... ne reprezintă, dragi naturaliști!? În nr. 9 - votați La Hulotte "!? - veți participa la "judecarea unui împricinat numit pîrșul de stejar - Elyonnys quercinus și veți afla cum și de ce se înelează o pasăre. Vedeta nr. 10 este mierla de apă (Cinclus cinclus); tot aici se deschide atelierul în care veți învăța cum se construiesc căsuțe pt. prietenii voștri din grădină ori din livadă. Numărul 11 este dedicat ciocănitorii pestrițe mari - Dendrocopos major - și sunetelor ei mai mari și mai mici precum și mustelidelor cu o referință specială la dihor, dar nu lipsesc nici informații vii și hazlii despre flori a pășteri

CPN
Les Tarins
Roumanie

CPN
Les Tarins
Roumanie

CPN
Les Tarins
Roumanie

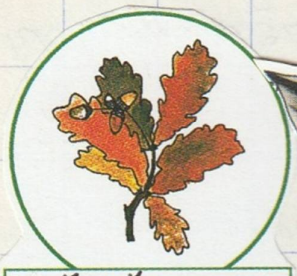
Felicitări

Un sincer BRAVO! celor patru scatii-studenți: Ovidiu, Daniel, Nelu, Petrică & succese!

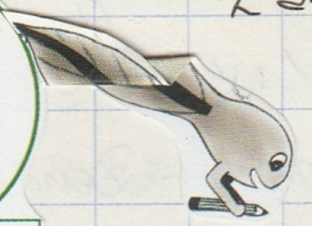

Multumiri

Mulțumiri celor care ne-au ajutat la multiplicarea acestei reviste, îndeosebi doamnei Elena Sidor și d-lui dir. Larion Cărbune

SĂNĂTATE

și noroc echipei de lucru.

Au scris, citit, tradus, șters, mîzgălit, rupt, decupat, lipit, multiplicat etc

Yves, Dany, Nelu, Daniel, Aurelian.

CPN